

Interpellationssvar

Marielle Lahti (MP) har till Servicenämndens ordförande Arne Jonsson (C) ställt en interpellation angående KRAV-mat.

Är du missnöjd med hur KRAV fungerat i Eskilstuna kommun?

Både ja och nej: KRAV- certifieringen har inneburit att utbildningsinsatser gjorts för kökspersonal, vilket är bra. Det har också inneburit en större fokus på miljö för hela måltidsverksamheten, vilket också är positivt.

Å andra sidan innebär kravet på certifierade leverantörer att många duktiga producenter i vårt närområde, som inte är KRAV- certifierade, utestängs. Eftersom vi nu tar ett bredare grepp kring hållbarhetsfrågor inom kommunens måltidsverksamhet, genom att eftersträva nära inköp, uppstår en målkonflikt. Ambitionen är fortsatt hög andel KRAV- märkta livsmedel utan att för den skull kräva att verksamheten ska vara KRAV- certifierad.

Vidare innebär KRAV- certifieringen en betydande administrativ arbetsinsats i våra kök på cirka 1000 timmar årligen. Detta tillsammans med den årliga avgiften för certifieringen gör att KRAV- märkningen kostar drygt 350 000 kr per år.

Har personalen uttryckt missnöje med KRAV- certifieringen?

Vad jag känner till så har inget missnöje uttryckts angående certifieringen. Däremot har vi bland vissa noterat en lättnad över att den nu tas bort, med tanke på den omfattande administrationsinsats som krävts, samt att man i köken uppskattar att det nu kan bli lättare att handla mera från lokala producenter.

Har föräldrar, brukare eller andra som haft förmånen att ta del av KRAV- produkter uttryckt missnöje med KRAV?

Det missnöje som har kommit mig till del är den frustration som finns, åtminstone bland dem som lever nära primärproduktionen, att vi köper mjölk från Skåne för att efterleva KRAV- märkningen. Man har svårt att förstå miljönyttan med att köra mjölk från Skåne med fossileldade lastbilar i stället för att göra inköp i närområdet.

På vilket sätt kommer du, majoriteten, att utreda förutsättningar för att göra en ändring eller en översyn av KRAV- certifieringen i Eskilstuna kommun.

Någon ändring eller översyn är inte aktuell.

Kan du definiera vad du menar med ”närproducerat”?

Begreppet ”närproducerat” är för mig en ambition snarare än ett angivet avstånd till producenten. Skulle gärna önska att vi hade leverantörer inom ett avstånd, som gjorde det möjligt för en skolklass att hinna besöka producenten genom utflykt med buss över skoldagen. Det skulle innebära avsevärda pedagogiska fördelar, då det är allt ovanligare att våra barn i dag har en naturlig närhet till den miljö där våra livsmedel produceras. Å andra sidan måste vi ha respekt för att vissa livsmedel inte finns att tillgå i närområdet. Hur gärna vi än skulle vilja, passar inte den sörmländska leran för produktion av exempelvis bruna bönor.

Hur ska du möjliggöra en upphandling av ”närproducerad” mat?

Frågan är berättigad. I det korta perspektivet kan vi inte förvänta oss att det står en kö av livsmedelsproducenter utanför kommunhuset för att leverera till oss. De flesta har ju redan en befintlig kundkrets och har förmodligen varken vilja eller kapacitet att plötsligt bli en stor leverantör till kommunen. Genom att på allvar visa vår ambition att över tid eftersträva lokal leverans, kan man på goda grunder anta att det finns ett antal producenter som är intresserade att utveckla sina företag och öka sin produktion om en större efterfrågan uppstår.

Genom att vi har vår omlastningscentral , OLC, har vi skapat en bra grund för lokal upphandling. Vi kan göra så kallade delade upphandlingar, där mindre producenter kan göra sig gällande. Dessutom behöver en liten producent bara leverera till en enda plats, vilket torde vara betydelsefullt då man i allmänhet inte har något eget utbyggt distributionsnät.

ARNE JONSSON (C)
Ordförande Servicenämnden